

Voorstel aan de raad

Nummer: 170000561

Portefeuille: Financiën, economie en wonen
Programma: 0 Bestuur en ondersteuning
Taakveld: 0.8 Overige baten en lasten

Steller: D Steert
Afdeling: CS-CA
Telefoon: 0320 - 278772
E-mail: d.steert@lelystad.nl

Onderwerp:
BBV wijzigingen – egalisatie afschrijvingslasten

Voorgesteld besluit

- 1a. Met ingang van 1 januari 2018 voor de bestaande activa over te gaan tot lineair- in plaats van annuïtair- afschrijven.
- 1b. Met ingang van 1 januari 2018 de jaarlijkse kapitaallasten van het stadshuis te baseren op een restwaarde van 15% aan het einde van de looptijd.
- 2a. De met deze overgang samenhangende wijziging in afschrijvingslasten in de periode 2018 – 2060 te egaliseren via een nieuw in te stellen ‘egalisatiereserve weerstandsvermogen’ (ter grootte van €44.232.143 per 1 januari 2018).
- 2b. Deze nieuw in te stellen egalisatiereserve op te bouwen door samenvoeging van de bestaande reserves ‘Nuon – compensatie dividend’ (€28.232.143 per 1 januari 2018) en ‘Nuon – Weerstandsvermogen (€16.000.000 per 1 januari 2018).
- 2c. De reeds vanuit deze reserve begrote onttrekkingen ten gunste van het begrotingssaldo naar beneden toe bij te stellen tot respectievelijk €800.734 in 2018, €834.765 in 2019, €870.243 in 2020, €907.228 in 2021 en €400.000 in de jaren 2022 – 2039 (op basis van variant 3).
- 2d. Deze egalisatiesystematiek vast te leggen in de ‘nota reserves en voorzieningen’, waarbij de jaarlijks begrote onttrekking ten gunste van het begrotingssaldo ook in de toekomst opnieuw door de raad kan worden afgewogen.

Samenvatting

De BBV schrijft vanaf 1 januari 2018 voor dat bij het lenen van geld de rentekosten daarvoor niet meer tegen een (fictieve) interne rekenrente doorbelast mogen worden, maar dat met de werkelijke rentelasten van de uitstaande leningen gerekend moet worden. Dat maakt het – technisch – vrijwel onmogelijk om door te gaan met het systeem van annuïtair afschrijven. Het is zuiverder om over te schakelen naar de lineaire component, waarin de afschrijving en de rentecomponent gescheiden zijn. Overigens zou ook bij het handhaven van het annuïtaire systeem een fors bedrag aan afschrijven moeten worden geëgaliseerd.

In de (meerjaren-)begroting is rekening gehouden met een bepaalde afschrijvingslast. Bij de overschakeling naar een lineair systeem zal die afschrijvingslast in de eerste helft van de periode aanmerkelijk hoger zijn dan de begrootte last en in de tweede helft aanmerkelijk lager. Zonder maatregelen betekent dat gedurende ongeveer 20 jaar een aanzienlijk negatief effect op het begrotingssaldo en daarna 20 jaar een aanzienlijk positief effect.

Om dit effect te mitigeren is het voorstel een egaliseringsreserve in te stellen. Voorstel is daarvoor 2 van de 3 bestaande NUON-reserves samen te voegen, de reserve weerstandsvermogen en de reserve compensatie dividend, samen €44.213.143. De reserve vrij beschikbaar blijft onaangetast.

Uit de Nuon-reserve compensatie dividend wordt jaarlijks een bedrag gehaald ten behoeve van de lopende begroting. In de huidige vormgeving is de reserve daarmee in 2039 uitgeput en zal er op dat moment binnen de begroting een oplossing gevonden moeten worden. De €16.000.000 Nuon-reserve weerstandsvermogen blijft intact.

De gecombineerde – nieuwe – reserve zou toereikend zijn om de verhoogde afschrijvingslast op te vangen, aangezien het “diepste punt” uit zou komen op € 828.854. In 2016 zou hij weer aangegroeid zijn tot €22.141.392. Om te voorkomen dat de reserve op enig moment vrijwel volledig verdwenen is zijn 2 maatregelen denkbaar:

1. Minder afschrijven
2. Minder aan de reserve onttrekken t.b.v de begroting.

In het voorstel is dit in 4 varianten weergegeven. Het college stelt variant 3 voor:

- door het stadhuis af te schrijven tot 15 % - wat gezien ligging en indeling – verantwoord is, worden de afschrijvingslasten verminderd en
- door vanaf 2022 €545.785 (en oplopend) minder te onttrekken t.b.v van de begroting
- komt het laagste punt vrijwel in de buurt te liggen van de oorspronkelijke Nuon-reserve weerstandsvermogen van €16.000.000 (nl. op €13.612.863)
- en ligt de eindstand van € 39.760.566 in de buurt van de beginstand 2018 en dus hoger dan de eindstand bij ongewijzigd beleid (€16.000.000).

Aanleiding en context

De nieuwe BBV richtlijnen verplichten gemeenten om de gehanteerde interne rente, die gebruikt wordt voor de aan de producten doorberekende kapitaallasten, op een andere -voor gemeenten uniforme- manier te berekenen. Kapitaallasten moeten worden opgesplitst in de twee achterliggende componenten: intern toegerekende rente- en afschrijvingslasten.

De nieuwe richtlijn houdt in dat het door de gemeente gehanteerde interne renteomslag percentage naar beneden toe moet worden bijgesteld van de huidige 3% naar 1%. De daadwerkelijk door de gemeente te betalen externe rentelasten staan los van het wijzigen van dit percentage: voor wat betreft de component intern toegerekende rentelasten heeft deze aanpassing van het interne renteomslag percentage dan ook een budget neutrale uitwerking.

Voor wat betreft de component afschrijvingslasten zorgt een aanpassing van de intern toegerekende rente, voor gemeenten die afschrijven op basis van annuïteiten, echter wel voor resultaat effecten. Alhoewel de totale afschrijvingslast over de gehele looptijd gezien uiteraard gelijk blijft, treden er verschuivingen op in de afschrijvingslasten tussen de afzonderlijke jaarschijven.

Voor de gemeente Lelystad leidt dit op de kortere termijn tot hogere afschrijvingslasten en op langere termijn juist weer tot lagere afschrijvingslasten. Hoewel het afschrijven op basis van annuïteiten niet expliciet wordt verboden door de commissie BBV zijn de richtlijnen zo opgesteld dat het handhaven van dit systeem ondoenlijk wordt: iedere toekomstige wijziging van het rentepercentage resulteert erin dat de annuïteiten opnieuw in de tijd verrekend moeten worden. Administratief gezien levert dit erg veel extra werk op, met een grote kans op fouten. In het lineaire systeem speelt deze problematiek niet, omdat het afschrijvingsbedrag ieder jaar gelijk blijft en onafhankelijk is van het gehanteerde interne rentepercentage.

De resultaat-effecten die samenhangen met de gewijzigde afschrijvingslasten kunnen worden opgevangen via een zogeheten egalisereserve. De hogere afschrijvingslasten ten opzichte van de huidige begroting kunnen in de periode tot en met het jaar 2032 worden afgedekt vanuit deze reserve. In de periode 2033 – 2060 wordt deze egalisereserve vervolgens weer aangezuiverd, doordat de afschrijvingslasten in die periode juist weer lager zijn dan de in de huidige begroting opgenomen bedragen. Door het samenvoegen van de reserve 'Nuon - compensatie dividend' (€28.232.143 per 1 januari 2018) en de reserve 'Nuon – weerstandsvermogen' (€16.000.000 per 1 januari 2018) ontstaat er een nieuwe reserve (€42.232.143 per 1 januari 2018), die gebruikt kan worden ter egalisatie van de afschrijvingslasten en tegelijkertijd beklemd blijft staan als weerstandsvermogen.

De reserve 'Nuon – weerstandsvermogen' (€16.000.000 per 1 januari 2018) heeft op dit moment een bufferfunctie en telt mee als gemeentelijk weerstandsvermogen. De reserve 'Nuon – compensatie dividend' (€28.232.143 per 1 januari 2018) zou in de periode tot 2039 volledig vrijvallen ten gunste van het begrotingssaldo. Om beide reserves samen te voegen tot één egalisereserve die gebruikt kan worden voor het egaliseren van de afschrijvingslasten dient de oorspronkelijk begrote vrijval vanuit deze laatste reserve opnieuw overwogen te worden.

In de programmabegroting 2017 – 2020 heeft het college de raad al een voorstel voorgelegd. Mede op basis van een brief van de commissie van de rekening heeft de raad echter besloten het voorstel te amenderen, zodat in een definitief besluit in de loop van 2017 genomen kon worden. Het BBV bood ook ruimte voor deze uitstel, omdat de nieuwe richtlijnen ingaan op 1 januari 2018. In de bijlage bij het raadsvoorstel wordt uitvoerig ingegaan op de nieuwe richtlijnen vanuit het BBV, de keuze voor lineair in plaats van annuïtair afschrijven, de gevolgen van deze systeemwijziging op de meerjarenraming enerzijds en op de omvang van de reserves anderzijds.

Beoogd effect

1a. Lineair afschrijven

Met ingang van 1 januari 2018 worden gemeenten verplicht om te werken volgens de nieuwe richtlijnen op het gebied van interne rente. De herrekening van alle annuïteiten tegen het nieuwe interne renteomslag percentage resulteert in hogere afschrijvingslasten op korte termijn en dienovereenkomstig lagere afschrijvingslasten op lange termijn. Tegelijkertijd overgaan op het lineaire systeem van afschrijven verandert hier niets aan, maar zorgt er wel voor dat de uit deze systeemwijziging voortvloeiende nadelen in de toekomst worden voorkomen. De financiële administratie op het gebied van activeren en afschrijven wordt zo een stuk overzichtelijker en beter beheersbaar. Bovendien sluit deze systematiek aan bij het door de raad vastgestelde uitgangspunt dat geldt voor nieuwe investeringen met ingang van 2017, die worden afgeschreven op basis van het lineaire systeem.

1b. Stadhuis afschrijven tot 15% restwaarde

Met deze systeemwijziging is tegelijkertijd gekeken naar de overige uitgangspunten die worden gehanteerd bij afschrijvingen. In principe is het in gemeenteland gebruikelijk om de boekwaarde van enig actief tot aan het einde van de looptijd volledig af te schrijven tot 0 euro. Voor het stadhuis (alleen het gebouw, niet de installaties) kan er een uitzondering worden gemaakt, omdat aannemelijk gemaakt kan worden dat dit actief aan het einde van de looptijd nog een waarde vertegenwoordigt. Het aanhouden van een restwaarde van 15% resulteert in een resterende boekwaarde van €6.145.761 voor 2042 en verder. De noodzakelijke egalisatie van de afschrijvingslasten, benoemd onder beslispoint 2, valt door deze keuze lager uit. De structurele rentelast van €61.458 blijft echter ook na die periode blijft drukken op de exploitatie (gerekend met een intern renteomslag percentage van 1%).

2a. Egalisatie afschrijvingslasten via nieuwe egalisereserve

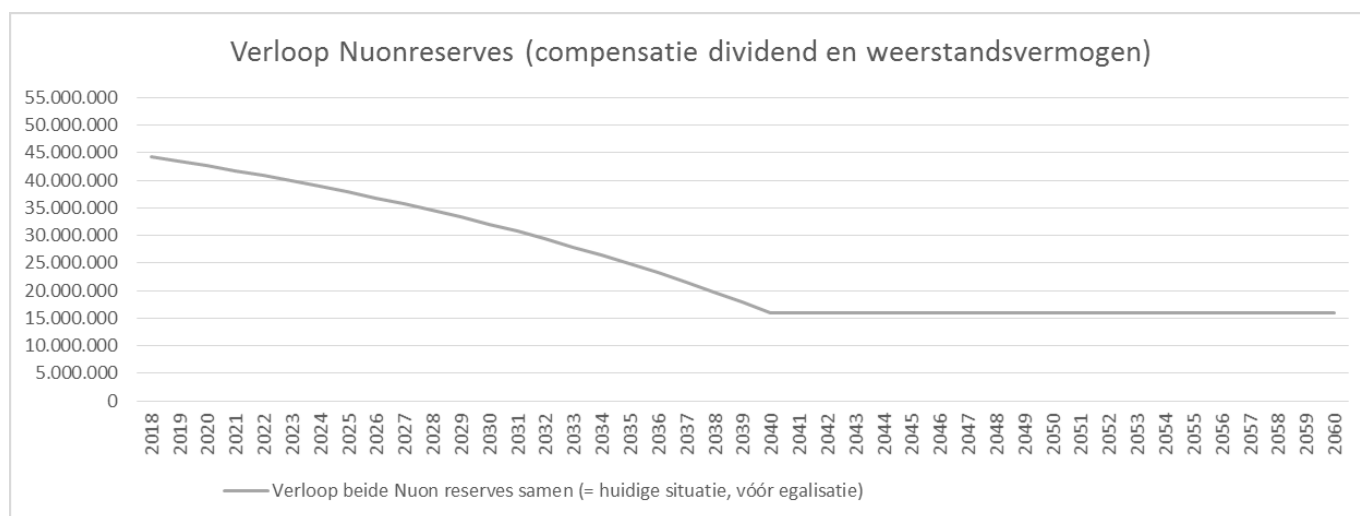
De BBV richtlijnen verplichten gemeenten de gewijzigde afschrijvingslasten in de begroting en meerjarenraming te verwerken. In de uitwerking van mogelijke oplossingsrichtingen zijn er slechts twee opties:

- A. Het verschil tussen de nieuwe afschrijvingslasten en de huidige afschrijvingslasten opvangen binnen de begroting. Deze optie heeft een forse bezuinigingsopgave in de periode 2018 – 2031 tot gevolg, waarbij de dienovereenkomstige voordelen juist weer zorgen voor meer budgetruimte in de periode 2032 – 2060;
- B. Het verschil tussen de nieuwe afschrijvingslasten en de huidige afschrijvingslasten egaliseren via een zogeheten egalisereserve.

Door de resultaat-effecten die samenhangen met de gewijzigde afschrijvingslasten te egaliseren via een egaliseringsreserve wordt voorkomen dat er forse bezuinigingen moeten worden doorgevoerd. De hogere afschrijvingslasten ten opzichte van de huidige begroting kunnen in de periode tot en met het jaar 2031 namelijk worden afgedekt vanuit deze reserve. In de periode 2032 – 2060 wordt deze egaliseringsreserve vervolgens weer aangezuiverd, doordat de afschrijvingslasten in die periode juist weer lager zijn dan de in de huidige begroting opgenomen bedragen.

2b. Samenvoegen twee Nuon reserves tot egaliseringsreserve

Binnen de gemeentelijke reservepositie zijn er twee reserves die samen in aanmerking komen voor het egaliseren van de afschrijvingslasten. De reserve 'Nuon – weerstandsvermogen' (€16.000.000 per 1 januari 2018) heeft op dit moment een bufferfunctie en telt mee als gemeentelijk weerstandsvermogen. De reserve 'Nuon – compensatie dividend' (€28.232.143 per 1 januari 2018) valt in de periode tot 2039 volledig vrij ten gunste van het begrotingssaldo. In een grafiek ziet het gezamenlijke verloop er zo uit:

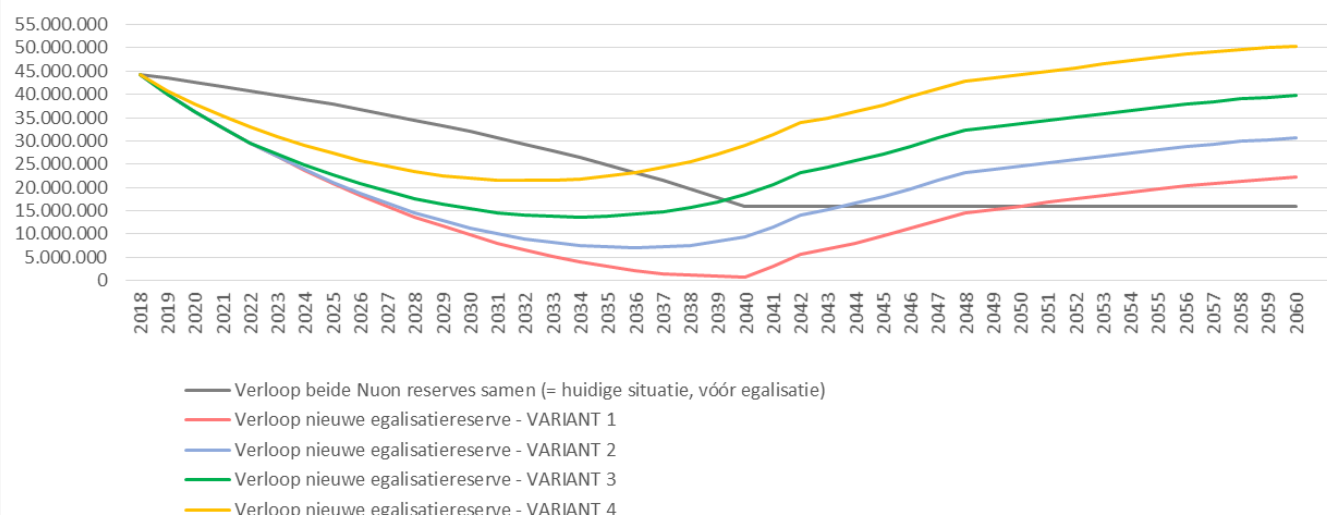
Door het samenvoegen van de reserve 'Nuon - compensatie dividend' en de reserve 'Nuon – weerstandsvermogen' ontstaat er een nieuwe reserve (€42.232.143 per 1 januari 2018). Deze reserve kan vervolgens aangewezen worden voor de egalisatie van de afschrijvingslasten, waarbij er daarnaast jaarlijks een nader te bepalen bedrag vrij kan vallen ten gunste van begrotingssaldo. Deze reserve blijft gedurende deze periode tevens aangemerkt staan als gemeentelijk weerstandsvermogen.

Ervan uitgaande dat er met ingang van 1 januari 2018 wordt overgegaan op lineair afschrijven (beslispunt 1a) en dat het stadshuis wordt afgeschreven tot een restwaarde van 15% aan het einde van de looptijd (beslispunt 1b) en er over wordt gegaan tot een egaliseringsreserve ter egalisatie van de afschrijvingslasten (besluitpunt 2a) via de samengevoegde Nuon reserves (besluitpunt 2b) zijn er vervolgens verschillende varianten denkbaar ten aanzien van de jaarlijkse vrijval vanuit deze reserve ten gunste van het begrotingssaldo (zie volgende besluitpunt).

2c. Bijstelling reeds begrote vrijval ten gunste van begrotingssaldo vanuit reserve (variant 3)

De huidige gemeentebegroting rekent op een jaarlijkse vrijval vanuit deze reserve in de periode 2018 – 2039 van in totaal €28.232.143, zodat in 2040 er uiteindelijk €16.000.000 overblijft als structureel weerstandsvermogen. Het aanwijzen van deze reserve voor het egaliseren van de afschrijvingslasten maakt een nieuwe afweging benodigd ten aanzien van de jaarlijkse vrijval ten gunste van het begrotingssaldo. In overleg met de commissie van de rekening is ervoor gekozen om een aantal varianten uit te werken, zodat duidelijk uiteen gezet kan worden wat de voor- en nadelen van iedere variant zijn. In de grafiek hieronder worden de effecten van de vier varianten afgezet tegen de huidige situatie, voor wat betreft het verloop van de nieuwe egaliseringsreserve 'weerstandsvermogen':

Verloop nieuwe egalisereserve 'weerstandvermogen'

In de bijlage bij het raadsvoorstel wordt uitvoerig ingegaan op de voor- en nadelen van iedere variant, geredeneerd vanuit de gevolgen op de meerjarenraming enerzijds en de omvang van de reserve anderzijds. Hieronder volgt een schematische weergave van deze vier varianten, afgezet tegen de huidige situatie:

Beginstand egalisereserve per variant (jaarschijf 2018)																			
Jaarschijf		Huidige situatie		Jaarschijf		Variant 1		Jaarschijf		Variant 2		Jaarschijf		Variant 3		Jaarschijf		Variant 4	
2018		44.232.143		2018		44.232.143		2018		44.232.143		2018		44.232.143		2018		44.232.143	

Het uitgangspunt is voor iedere variant gelijk: de beginstand van de egalisereserve bedraagt in 2018 €44.232.143. Doordat de reserve in iedere variant wordt gebruikt voor het egaliseren van de afschrijvingslasten liggen die onttrekkingen en aanzuiveringen tot en met jaarschijf 2060 vast. De enige variabele tussen de vier varianten bestaat uit de hoogte van de jaarlijkse onttrekkingen aan deze reserve ten gunste van het begrotingssaldo. De hoogte van deze jaarlijkse onttrekkingen bepalen in hoeverre de reserve wordt aangewend, naast het egaliseren van de afschrijvingslasten:

Laagste punt egalisereserve per variant																			
Jaarschijf		Huidige situatie		Jaarschijf		Variant 1		Jaarschijf		Variant 2		Jaarschijf		Variant 3		Jaarschijf		Variant 4	
2040		16.000.000		2040		824.858		2036		7.139.921		2034		13.612.863		2032		21.488.257	

Nadat de reserve het laagste punt heeft bereikt slaat de egalisatie van de afschrijvingslasten om van een onttrekking aan- in een aanzuivering van de reserve, zodat de reserve weer in omvang toeneemt. Afhankelijk van de jaarlijkse onttrekkingen ten gunste van het begrotingssaldo bereikt de reserve in 2060 de volgende eindstand per variant:

Eindstand egalisereserve per variant (jaarschijf 2060)									
Jaarschijf	Huidige situatie	Jaarschijf	Variant 1	Jaarschijf	Variant 2	Jaarschijf	Variant 3	Jaarschijf	Variant 4
2060	16.000.000	2060	22.141.392	2060	30.630.463	2060	39.760.566	2060	50.373.535

Uiteraard heeft de keuze voor de jaarlijkse onttrekking vanuit de reserve ten gunste van het begrotingssaldo een direct verband met de gemeentebegroting. In onderstaande tabel staat het effect van de vier varianten op het begrotingssaldo voor de aankomende 10 jaren:

Effect op begrotingssaldo per variant (aankomende 10 jaren)									
Jaarschijf	Huidige situatie	Jaarschijf	Variant 1	Jaarschijf	Variant 2	Jaarschijf	Variant 3	Jaarschijf	Variant 4
2018	-	2018	-	2018	-	2018	-	2018	-800.734
2019	-	2019	-	2019	-	2019	-	2019	-834.765
2020	-	2020	-	2020	-	2020	-	2020	-870.243
2021	-	2021	-	2021	-	2021	-	2021	-907.228
2022	-	2022	-	2022	-38.557	2022	-545.785	2022	-945.785
2023	-	2023	-	2023	-78.753	2023	-585.981	2023	-985.981
2024	-	2024	-	2024	-120.657	2024	-627.885	2024	-1.027.885
2025	-	2025	-	2025	-164.342	2025	-671.570	2025	-1.071.570
2026	-	2026	-	2026	-209.884	2026	-717.112	2026	-1.117.112
2027	-	2027	-	2027	-257.361	2027	-764.589	2027	-1.164.589

In de bijlage bij dit voorstel wordt dieper ingegaan op de berekening van de verschillende varianten en de voor- en nadelen bij iedere optie. Deze voor- en nadelen worden in deze vergelijking afgezet tegen de huidige situatie, waarin de 'Nuon – weerstandsvermogen' (€16.000.000 per 1 januari 2018) een bufferfunctie heeft en meetelt als gemeentelijk weerstandsvermogen en de reserve 'Nuon – compensatie dividend' (€28.232.143 per 1 januari 2018) in de periode tot 2039 volledig vrij zou vallen ten gunste van het begrotingssaldo. In onderstaand overzicht wordt dit samengevat:

Variant 1	Voordelen: doordat de jaarlijks oplopende onttrekking volledig gehandhaafd blijft conform de oorspronkelijke begroting ontstaat er geen bezuinigingsopgave (en blijft er tot en met 2039 meer budgetruimte beschikbaar komen). Nadelen: het blijven onttrekken conform de oorspronkelijke begroting en het egaliseren van de afschrijvingslasten maakt dat de reserve afneemt tot €824.858 in 2040 en zich 16 jaar lang onder de €10.000.000 bevindt: het weerstandsvermogen is relatief beperkt in omvang.
Variant 2	Voordelen: doordat de jaarlijkse onttrekking aan de reserve gehandhaafd blijft op het niveau van 2021 ontstaat er geen 'merkbaar' bezuinigingsopgave (er komt alleen minder budgetruimte beschikbaar in vergelijking met de oorspronkelijke begroting). Nadelen: de reserve neemt tot en met 2036 af tot €7.139.921 en bevindt zich 9 jaar lang onder de €10.000.000: het weerstandsvermogen is hoger dan binnen variant 1, maar nog steeds relatief beperkt in omvang.
Variant 3	Voordelen: doordat de jaarlijkse onttrekking in de eerste 4 jaar ongewijzigd blijft ontstaat er in deze jaren geen bezuinigingsopgave. Het naar beneden bijstellen van de onttrekking in de jaren 2022 - 2039 zorgt ervoor dat de reserve niet beneden de €13.612.863 belandt. Nadelen: met ingang van 2022 wordt er €400.000 per jaar onttrokken. In vergelijking met 2021 is er €507.228 per jaar minder beschikbaar. In vergelijking met de huidige begroting valt dit 'nadeel' nog wat hoger uit (door de oplopende onttrekking in de huidige situatie).
Variant 4	Voordelen: doordat de jaarlijkse onttrekking ten gunste van het begrotingssaldo volledig wordt stopgezet met ingang van 2018 wordt de reserve alleen voor de egalisatie van de afschrijvingslasten gebruikt: er ontstaat een relatief grote reserve (€50.373.535 in 2060). Nadelen: doordat de jaarlijkse onttrekkingen ten gunste van het begrotingssaldo volledig worden stopgezet met ingang van 2018 ontstaat er direct een forse bezuinigingsopgave, die in de aankomende jaren verder oploopt.

Op basis van deze afwegingen wordt voorgesteld de jaarlijkse vrijval vanuit de reserve naar beneden toe bij te stellen, conform de uitgangspunten van variant 3.

1a. Lineair afschrijven

De BBV richtlijnen verplichten gemeenten om bij de berekening van de toe te rekenen rentelasten gebruik te maken van een intern renteomslag percentage. In de voorgeschreven berekeningswijze is valt te lezen dat dit percentage wordt bepaald door het totaal aan de taakvelden toe te rekenen rente te delen door het totaal aan vaste activa dat integraal is gefinancierd. Het omslagpercentage wordt vervolgens gehanteerd bij het bepalen van de toe te rekenen rente voor de activa binnen ieder taakveld afzonderlijk. In de jaarrekening is het vervolgens verplicht een nacalculatie door te voeren wanneer de werkelijke betaalde rentelasten meer dan 25% afwijken van de toegerekende rentelasten.

Deze voorschriften zijn goed uitvoerbaar voor gemeenten die de kapitaallasten berekenen op basis van lineair afschrijven- het systeem dat door het overgrote deel van de gemeenten wordt gehanteerd. In dit systeem zijn de afschrijvingslasten immers ieder jaar gelijk, zodat een wijziging van het interne rentepercentage in principe een budgetneutraal effect heeft. In het annuïtaire systeem zorgt een wijziging van het interne rentepercentage in een verplichte herberekening van de totale annuïteit, wat resulteert in een wijziging van de afschrijvingslasten. Een herberekening van de toekomstige kapitaallasten in het meerjarenperspectief- of een nacalculatie van de kapitaallasten van het afgelopen jaar- zorgt administratief gezien voor veel extra werk, met een grotere kans op fouten en-/ of bijvoorbeeld vertraging in het jaarrekeningproces.

1b. Stadhuis afschrijven tot 15% restwaarde

De boekwaarde van het stadhuis bedraagt per 1 januari 2018 €40.971.742, wat in de huidige situatie wordt afgeschreven naar €0 in de periode tot en met 2042. Het is verdedigbaar om ervan uit te gaan dat het stadhuis ook in de periode na 2042 nog een zekere waarde vertegenwoordigt en dat het nut van het gebouw op dat moment nog steeds aanwezig is. Gedurende de looptijd zal er groot onderhoud plaatsvinden en waarschijnlijk zal er op de langere termijn worden besloten tot het doorvoeren van levensduur verlengende investeringen. Het is aannemelijk dat de constructie en het gebouw zelf uiteindelijk een stuk langer meegaan dan de huidige afschrijvingstermijn van 30 jaar. Het hanteren van een restwaarde van 15% aan het einde van de looptijd is in het licht hiervan verdedigbaar.

2a. Egalisatie afschrijvingslasten via nieuwe egalisatiereserve

Door te kiezen voor het egaliseren van de afschrijvingslasten via een egalisatiereserve wordt voorkomen dat er in de aankomende jaren fors bezuinigd moet worden. Deze systeemwijziging pakt over de hele periode 2018 – 2060 budgetneutraal uit en zorgt alleen voor verschuivingen van afschrijvingslasten in de tijd. Door in deze periode gebruik te maken van een egalisatiereserve wordt dit financieel-technische probleem van een financieel-technische oplossing voorzien.

2b. Samenvoegen twee Nuon reserves tot egalisatiereserve

Een financieel-technische oplossing is alleen mogelijk indien er binnen de gemeentelijke reservepositie ruimte is. Zoals gezegd zijn er twee reserves die samen in aanmerking komen voor het egaliseren van de afschrijvingslasten. De reserve 'Nuon – weerstandsvermogen' (€16.000.000 per 1 januari 2018) heeft op dit moment een bufferfunctie en telt mee als gemeentelijk weerstandsvermogen. De reserve 'Nuon – compensatie dividend' (€28.232.143 per 1 januari 2018) valt in de periode tot 2039 volledig vrij ten gunste van het begrotingssaldo. In 2040 resteert er uiteindelijk €16.000.000 als weerstandsvermogen.

2c. Bijstelling reeds begrote vrijval ten gunste van begrotingssaldo vanuit reserve (variant 3)

Door de jaarlijkse vrijval vanuit deze reserve naar beneden toe bij te stellen is het mogelijk om de oorspronkelijke doelstellingen achter deze reserves te waarborgen: enerzijds een bijdrage leveren aan de gemeentebegroting en anderzijds een bufferfunctie aanhouden binnen het gemeentelijk weerstandsvermogen. Binnen variant 3 wordt de jaarlijkse vrijval vanuit de reserve in de periode 2022 – 2039 teruggebracht, zodat er in die periode jaarlijks €400.000 vrijvalt ten gunste van het begrotingssaldo. Het voordeel van deze variant is dat de stand van de reserve niet lager uitkomt dan €13.612.863 in 2034 en na deze periode weer verder in omvang toeneemt tot uiteindelijk €39.760.566 in 2060. De nadelen in deze variant blijven beperkt tot een structurele bezuinigingsopgave van jaarlijks €507.228 in de periode 2022 - 2039.

2d. Systematiek opnemen in nota reserves en voorzieningen

Door deze egalisatiesystematiek vast te leggen in de 'nota reserves en voorzieningen' kan de raad in de toekomst opnieuw een afweging maken ten aanzien van de jaarlijks begrote onttrekking ten gunste van het begrotingssaldo.

Financiële aspecten

Na besluitvorming in de raad zal de begroting 2018 en verder worden aangepast.

Kanttelingen

Geen.

Communicatie en Voortgang

Geen.

Lelystad, 14 maart 2017.

Het college van de gemeente Lelystad,

de secretaris,

de burgemeester,

Raadsbesluit

Nummer: 170000561

De raad van de gemeente Lelystad,

op voorstel van het college van de gemeente Lelystad d.d. 14 maart 2017;

B E S L U I T:

- 1a. met ingang van 1 januari 2018 voor de bestaande activa over te gaan tot lineair- in plaats van annuïtair- afschrijven;
- 1b. met ingang van 1 januari 2018 de jaarlijkse kapitaallasten van het stadshuis te baseren op een restwaarde van 15% aan het einde van de looptijd;
- 2a. de met deze overgang samenhangende wijziging in afschrijvingslasten in de periode 2018 – 2060 te egaliseren via een nieuw in te stellen ‘egalisatiereserve weerstandsvermogen’ (ter grootte van €44.232.143 per 1 januari 2018);
- 2b. deze nieuw in te stellen egalisatiereserve op te bouwen door samenvoeging van de bestaande reserves ‘Nuon – compensatie dividend’ (€28.232.143 per 1 januari 2018) en ‘Nuon – Weerstandsvermogen (€16.000.000 per 1 januari 2018).
- 2c. de reeds vanuit deze reserve begrote onttrekkingen ten gunste van het begrotingssaldo naar beneden toe bij te stellen tot respectievelijk €800.734 in 2018, €834.765 in 2019, €870.243 in 2020, €907.228 in 2021 en €400.000 in de jaren 2022 – 2039 (op basis van variant 3);
- 2.d. deze egalisatiesystematiek vast te leggen in de ‘nota reserves en voorzieningen’, waarbij de jaarlijks begrote onttrekking ten gunste van het begrotingssaldo ook in de toekomst opnieuw door de raad kan worden afgewogen.

Lelystad,

De raad van de gemeente Lelystad,

de griffier,

de voorzitter,